

Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu & Pons — *Wagnerisme*

Concert Extraordiaris

Dijous, 13 de juliol de 2023 – 20 h

Sala de Concerts

Amb la col·laboració de:

Membre de:

GR&C

Programa

Michael Volle, baríton

Pere Arquillué, narrador

Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu

Josep Pons, director

Amb lectura de textos del llibre “*Wagnerisme, art i política a l'ombra de la música*” d'Alex Ross (1968).

I

Richard Wagner (1813 - 1883)

1: Mort a Venècia

El capvespre dels déus: Marxa fúnebre de Sigfrid

2: Wagner modern

Tristany i Isolde: Preludi i mort d'amor

3: La hitlerització de Wagner

Els mestres cantaires de Nuremberg: "Wie duftet doch der Flieder" - monòleg de Hans Sachs de l'acte

II

4: Foc màgic

La valquíria: "Leb' Wohl" - Adéu de Wotan

II

Richard Wagner

5:Wagner a Catalunya. Montserrat, Liceu i Palau de la Música

Parsifal: Preludi

6:Wagner Cinematogràfic

La valquíria: Cavalcada de les Valquíries

7:Wagner ecologista, pacifista i anticapitalista

El capvespre dels déus: (fragments)

Albada

El viatge de Sigfrid

Final

Durada del concert:

Primera part: 75 minuts | pausa: 20 minuts | segona part: 70 minuts.

La durada del concert és aproximada

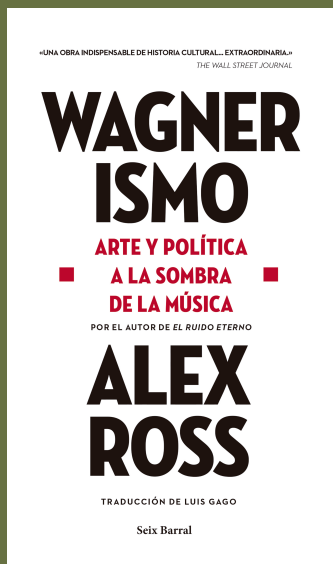
#clàssics #popular #GRECFestival2023

Aquest concert s'inclou dins la programació del GREC Festival de Barcelona 2023.

L'àudio del concert d'avui s'enregistra pel portal Palau Digital. Properament el tindreu disponible a www.palaudigital.cat

Wagnerisme

Wagnersime

Títol original: *Wagnerism. Art and Politics in the Shadow of Music*

© Alex Ross, 2020

Tots els drets reservats

Traducció al català de Francesc X. Navarro a partir de la traducció al castellà de © Luis Gago, 2020, 2021

© de l'edició en castellà, Seix Barral, un segell editorial d'Editorial Planeta S. A., 2022

Poema

amor

mereix la tarda una daga de foscor, diuen.
pel que sembla, així ha estat sempre.
recorden els vells que la pròrroga ha estat llarga,
però ningú generós sinó ells: les hores.
superada de nou l'absència quotidiana,
rovellarà encara la llum el món.
atònits tots, decidim a tothora indolència,
fins que ens faltin les forces per ajaçar-nos i esperar,
un cos per estimar.

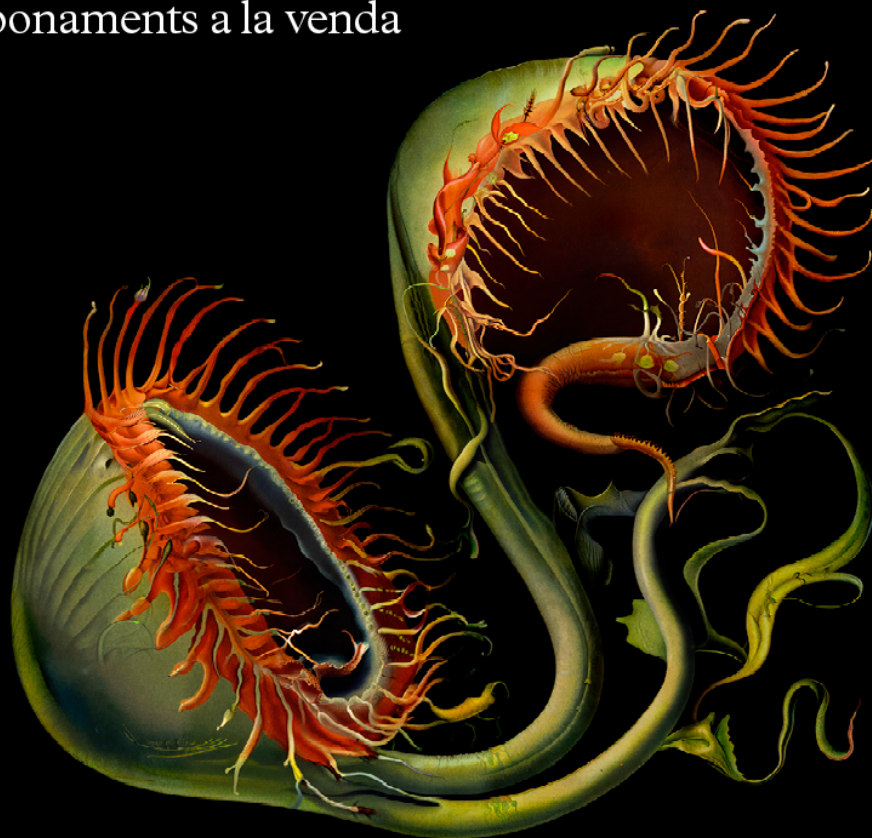
Eduard Escoffet

Menys i tot (LaBreu Edicions, 2017)

Palau de la Música Catalana Palau 100

Entrades i abonaments a la venda

Requiem de Mozart

Ensemble Pygmalion & Raphaël Pichon

Així parlà Zaratustra de Strauss

London Symphony Orchestra
& Antonio Pappano

Concert de violí d'Elgar

Pinchas Zukerman, Orquestra Nacional de Lió
& Nikolaj Znaider

El Messies de Händel

Accentus, Insula Orchestra & Laurence Equilbey

Mort i transfiguració de Strauss

Orquestra Filharmònica de Dresden
& Pablo González

Requiem de Brahms

Lobgesang de Mendelssohn

Orfeó Català, Cor de Cambra del Palau,
Balthasar Neumann & Thomas Hengelbrock

Israel a Egipte de Händel

Monteverdi Choir, English Baroque Soloists
& John Eliot Gardiner

Concert per a violoncel de Schumann

Jean-Guihen Queyras, Philharmonia Orchestra
& John Eliot Gardiner

Simfonia del Nou Món de Dvořák

María Dueñas, Los Angeles Philharmonic
& Gustavo Dudamel

Comentari

Wagnerismes

Richard Wagner va tenir a Barcelona admiradors tan apassionats com l'arquitecte Lluís Domènech i Montaner, que va edificar un Palau de la Música ple d'imatges i símbols que al·ludeixen a l'obra wagneriana. No hi ha, doncs, millor manera de commemorar el centenari de la mort del gran arquitecte modernista que escoltar fragments de grans òperes del compositor alemany precisament al Palau que ell mateix va construir. El programa del concert pren com a fil conductor textos del llibre d'Alex Ross, *Wagnerisme*, i analitza la influència de Wagner a la cultura del nostre temps. L'actor Pere Arquillué compartirà escena amb el baríton Michael Volle i l'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu, sota la batuta de Josep Pons, el director titular.

Pons ens convida a submergir-nos en la ciència orquestral i el poder descriptiu de grans escenes de *L'anell del nibelung*. A *El capvespre dels déus*, la jornada que tanca la *Tetralogia*, Wagner aconsegueix un dels cims de la seva inspiració orquestral amb la impressionant i escruixidora “Mort de Siegfried” i la majestuosa “Marxa fúnebre” que obre el programa. Tornarem al món únic i màgic d'aquesta òpera genial al tram final del programa, des de l'evocació de la natura i l'encant del “Viatge de Siegfried pel Rin”, que evoca el camí de l'heroi cap al món dels humans i la confrontació amb el món maligne dels fills dels nibelungs, al sublim i colpidor final d'*El capvespre dels déus*.

De *La valquíria* gaudirem de dues escenes memorables, la famosíssima “Cavalcada de les valquíries”, amb un vigor rítmic i una força orquestral enlluernadora i l'emotiu “*Leb Wohl*”, l’“Adeu de Wotan”, una de les escenes més belles i emotives de la *Tetralogia*, d'un lirisme colpidor. Wotan concedeix a Brünnhilde el foc protector perquè l'home que la despertí no sigui un covard, sinó un heroi lliure; una gran abraçada precedeix el petó als ulls, que sumeix la seva filla en un somni profund. Després la col·loca damunt un túmul, la cobreix amb l'elm màgic i l'escut, i se'n va lentament mentre convoca Loge perquè l'envolti amb el foc. L'escena, amb un ús orquestral prodigiós dels temes de Siegfried, l'amor de Wotan, el somni màgic i el destí, és una de les més impressionants del repertori.

Escoltar el “Preludi i mort d’amor” (“Liebestod”) de *Tristany i Isolda* és sempre una experiència musical transcendent. El miracle sonor arriba al “Liebestod”, que desenvolupa l’anomenat acord de Tristan (Fa-Si-Re sostingut-Sol sostingut). Tot el que anuncia el motiu principal exposat al preludi inicial adquireix una nova dimensió. Tot l’univers tancat dins el “motiu de l’enyorança” cromàtic del començament, troba la seva genial resolució musical en aquesta mort i transfiguració d’Isolda.

La refinada orquestració d’*Els mestres cantaires de Nuremberg* crea una atmosfera serena al bellíssim monòleg “Wie duftet doch der Flieder”, en què el sabater Hans Sachs expressa l’atracció per la bellesa i la frescor del poètic cant del jove Walther von Stolzing.

La seva darrera òpera, *Parsifal*, ens transporta a un món d’una espiritualitat intensa i màgica des del mateix “Preludi”, en què Wagner exposa magistralment les melodies amb què identifica conceptes, símbols i objectes com la llança, el Grial o el patiment d’Anfortas, que després apareixeran al llarg de la genial òpera.

Javier Pérez Senz, Periodista i crític musical

FESTIVAL TORROELLA

29.07
VESPRES D'ARNADÍ
DANI ESPASA

30.07
ORCHESTRA OF THE AGE
OF ENLIGHTENMENT
MARK PADMORE

02.08
YULIANNA AVDEEVA
PIANO

03.08
QUARTET GERHARD

04.08
LES SACQUEBOUTIERS

05.08
GLI INCOGNITI
AMANDINE BEYER

06.08
MARIA DEL MAR BONET
& L'ARPEGGIATA

09.08
CHAMBER ORCHESTRA
OF EUROPE

10.08
QUARTET GERHARD

11.08
ESTACIÓ PARADÍS
LA HISTÒRIA D'AMOR
D'UNA VELLA TITELLAIRE

11.08
ENSEMBLE
O VOS OMNES

12.08
CONCERTO KÖLN
& JEANINE DE BIQUE

13.08
JOAQUÍN ACHÚCARRO
PIANO

16.08
ERIKA GRIMALDI
ALBERT GUINOVART

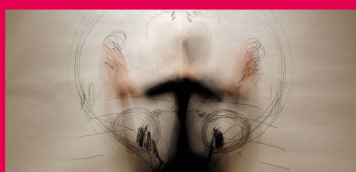
17.08
LE POÈME
HARMONIQUE

18.08
VÍKINGUR ÓLAFSSON
PIANO

14.07
ORQUESTRA SIMFÒNICA
DEL VALLES
MARCO MEZQUIDA
CELEBRACIÓ DEL CENTENARI
LES ILLES MEDES

29.07
OBERTURA ACCIÓ
PERFORMANCE
MAR SERINYÀ ARTISTA VISUAL I
PERFORMER / MARC MISERACHS
ARTESA DEL SO
Obertura és una acció sonora site-specific.

11.08
ELS DOS MONS
DE JOSQUIN DES PREZ
Conferència a càrrec de l'assagista,
poeta i estudiós de la música
Ramón Andrés.

A RECER
DE LA
FÚRIA
DEL MÓN

Biografies

Michael Volle, baríton

© Carsten Sander

Va estudiar amb Josef Metternich i Rudolf Piernay, i ha esdevingut un dels barítons més reputats del panorama internacional. Després dels seus compromisos als teatres d'òpera de Mannheim, Bonn, Düsseldorf i Colònia, va ser membre dels *ensembles* de l'Opernhaus de Zuric i de la Bayerische Staatsoper de Munic. Així mateix, ha estat convidat a les sales operístiques més importants d'Alemanya i d'arreu: Berlín, Munic, Hamburg, Dresden, Londres, París, Barcelona, Viena, Milà, Florència i Nova York, entre d'altres, i a festivals importants, com ara el de Bayreuth, Salzburg, Bregenz i Baden-Baden.

Té un repertori extens, que abasta des de Mozart (comte, Don Giovanni, Don Alfonso), Strauss (Mandryka, Jochanaan, Barak, Orest) i Wagner (holandès, Wolfram, Sachs, Amfortas, Wotan/Wanderer), passant per Verdi (Falstaff, Iago, Nabucco) i Puccini (Scarpia, Marcello, Jack Rance, Gianni Schicchi), fins a Mussorgski (Boris Godunov) i Berg (Wozzeck, Dr. Schön/Jack the Ripper).

A més, habitualment interpreta repertori de concert, tot col·laborant amb grans orquestres i directors, del prestigi de Daniel Barenboim, Zubin Metha, Christian Thielemann, Antonio Pappano, Valery Gergiev, Simon Rattle, Thomas Hengelbrock, Franz Welser-Möst, Yannick Nézet-Séguin i Kiril Petrenko, entre molts d'altres.

Igualment, ofereix actuacions de lied i recitals acompanyat del pianista Helmut Deutsch.

La seva trajectòria artística inclou nombrosos enregistraments de CD i DVD. Va guanyar el premi alemany de teatre Der Faust el 2009 i va ser nomenat cantant de l'any per la revista «Opernwelt» durant les temporades 2007-08 i 2013-14. També ha guanyat el premi Oper! d'enguany en la categoria de millor cantant masculí.

Pere Arquillué, narrador

©David Ruano

En actiu des del 1990, té una extensíssima trajectòria, tant en teatre com en cinema, televisió i doblatge. Durant els últims anys destaca la seva participació en obres de teatre: *53 Diumenges* de Cesc Gay (Teatre Romea, 2020-2022); *Jerusalem* de Jez Butterworth, dirigida per Julio Manrique (Teatre Romea, 2019; CDN, 2020); *Àngels a America* de Tony Kushner, dirigida per David Selvas (Teatre Lliure, 2018); *Blasted* de Sarah Kane, dirigida per Alicia Gorina (TNC, 2018); *Primer amor* de Samuel Beckett, amb direcció de Miquel Gorriz (2010 en català; 2018 en castellà); *Art* de Yasmina Reza, dirigida per Miquel Gorriz (2016-2017); *El preu* d'Arthur Miller, dirigida per Sílvia Munt (2016); *Victòria*, escrita i dirigida per Pau Miró (2016); *Krum* de Hanoch Levin, dirigida per Carme Portaceli (2015); *Els veïns de dalt*, escrita i dirigida per Cesc Gay (2014-2015); *Un enemic del poble* de Henrik Ibsen, dirigida per Miguel del Arco (2014); *Qui té por de Virginia Woolf?* D'Edward Albee, dirigida per Daniel Veronese (2011-2013); *Cyrano de Bergerac* d'Edmond Rostand, dirigida per Oriol Broggi (2012-2013), i *L'arquitecte* de David Greig, dirigida per Julio Manrique (2011), entre moltes d'altres.

També ha treballat sota la direcció de Xavier Albertí, Mario Gas, Sergi Belbel, Calixto Bieito, Lluís Homar, Ariel García Valdés, Joan Ollé, Rosa M. Sardà, Josep M. Flotats, Georges Lavaudant, Àlex Rigola, Carlota Subirós i Gerardo Vera, entre d'altres.

En el terreny de la direcció, cal esmentar *Audiència* i *Vernissatge* de Václav Havel a La Villarroel (Festival Grec 2018).

En l'àmbit del cinema, ha participat en una quinzena de pel·lícules, sota les ordres de Ventura Pons, Josep M. Forn, Carlos Saura i Fernando León de Aranoa, i, més recentment, Lalo García (*Siete pasos y medio*), Nacho García Velilla (*Que se mueran los feos*) i Benito Zambrano (*Pan de limón*).

En televisió els últims anys destaca la seva participació a les sèries *Los herederos de la Tierra* (Netflix), *Félix* (Movistar, 2018), *Sé quién eres*, *La Riera*, *Cazadores de hombres* i *Mar de fons*, i en telefilms com *El pallaso*, *Führer* i *L'estratègia del cucut*, entre d'altres.

Ha rebut una desena de premis, entre els quals destaquen el Premi Nacional de Cultura en la modalitat de teatre, atorgat pel Consell Nacional de la Cultura i de les Arts (2011), quatre premis Butaca com a millor actor de teatre (2008, 2011, 2013, 2019 i 2020), quatre premis de la Crítica Teatral a la millor interpretació (1997, 2009, 2019 i 2020), el Premi Ciutat de Barcelona 2011, dos premis Teatre Barcelona a la millor interpretació (2019 i 2020) i el Premi Jordi Dauder de la Mostra de Cinema Llatinoamericana de Lleida (2013).

Orquestra del Gran Teatre del Liceu

© Paco Amate

L'Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu és l'orquestra més antiga de l'Estat espanyol.

Durant gairebé 170 anys d'història, l'Orquestra del Gran Teatre del Liceu ha estat dirigida per les més grans batutes, d'Arturo Toscanini a Erich Kleiber, d'Otto Klemperer a Hans Knappertsbusch, de Bruno Walter a Fritz Reiner, Richard Strauss, Alexander Glazunov, Ottorino Respighi, Pietro Mascagni, Igor Stravinsky, Manuel de Falla o Eduard Toldrà, fins a arribar als nostres dies amb Riccardo Muti o Kirill Petrenko.

Ha estat la protagonista de les estrenes del gran repertori operístic a la península ibèrica del barroc als nostres dies i al llarg de la seva història ha dedicat també una especial atenció a la creació lírica catalana.

Va fer el seu debut el 1847 amb un concert simfònic dirigit per Marià Obiols, essent la primera òpera *Anna Bolena*, de Donizetti. Des de llavors ha actuat de forma continuada durant totes les temporades del Teatre.

Internacionalment cal destacar el Concert per la Pau i els Drets Humans, organitzat per la Fundació Onuart, retransmès des de la seu de les Nacions Unides a Ginebra el passat 9 de desembre del 2017.

Després de la reconstrucció de 1999 han estat directors titulars Bertrand de Billy (1999-2004), Sebastian Weigle (2004–2008), Michael Boder (2008–2012) i, des de setembre del 2012, Josep Pons.

Josep Pons, director

® IGOR STUDIO

Considerat un dels directors més rellevants de la seva generació, Josep Pons és el director musical del Gran Teatre del Liceu.

L'any 1985 va fundar l'Orquestra de Cambra Teatre Lliure i, l'any 1993, la Jove Orquestra Nacional de Catalunya. És director honorari de l'Orquestra y Coro Nacionales de España i de l'Orquestra Ciudad de Granada, de les quals va ser director artístic i titular. Va ser també director musical executiu de les cerimònies olímpiques de Barcelona 92.

L'any 1999 va ser distingit amb el Premio Nacional de la Música que atorga el Ministeri de Cultura, és acadèmic numerari de la Reial Acadèmia Catalana de Belles Arts i doctor *honoris causa* de la Universitat Autònoma de Barcelona. El 2019 va ser guardonat amb la Medalla d'or al mèrit en les Belles Arts.

Ha enregistrat una cinquantena de títols per a Harmonia Mundi France i Deutsche Grammophon, i n'ha obtingut els màxims guardons: Grammy, Cannes Classical Awards, Grand Prix de l'Académie Charles Cross, Diapasson d'Or i Choc de la Musique.

Dirigeix habitualment les principals orquestres i ho fa a les sales d'arreu del món, i ha establert una relació continuada amb l'Orchestre de París, la Philharmonia, la City of Birmingham, la Gewandhaus de Leipzig, la Staatskapelle de Dresden, l'NHK de Tòquio o la BBC Symphony Orchestra, amb la qual ha fet diverses aparicions als BBC Proms de Londres.

Va debutar al Gran Teatre del Liceu el 1993 i des del 2012 n'és el director musical, amb l'encàrrec de projectar l'orquestra en l'àmbit internacional.

Formació

Orquestra del Gran Teatre del Liceu

Violins 1rs

Kostadin Bogdanoski, concertino

Olga Aleshinsky, solista

Birgit Euler

Sergey Maiboroda

Oleg Shport

Oksana Solovieva

Raul Suárez

Renata Tanellari

Yana Tsanova

Manel Barrios

Aleksandra Ivanovski

Oriol Algueró

Paula Banciu

Biel Graells

Oleksandr Sora

Martin Buchalter

Violins 2ns

Joan Andreu Bella, solista

Emilie Langlais, solista

Rodica Monica Harda, ajuda de solista

Liu Jing, ajuda de solista

Mercè Brotons

Andrea Ceruti

Charles Courant

Piotr Jeczmyk

Magdalena Kostrzewska

Kalina Macuta

Mihai Morna

Alexandre Polonski

Sergi Puente

Annick Puig

Violes

Alejandro Garrido, solista
Albert Coronado, solista
Fulgencio Sandoval, ajuda de solista
Claire Bobij
Josep Bracero
Bettina Brandkamp
Salomé Osca
Marie Vanier
Anna Aldomà
Patrícia Torres
Paula Santos
Alexeider Pérez

Violoncelos

Cristoforo Pestalozzi, solista
Òscar Alabau, ajuda de solista
Guillaume Terrail, ajuda de solista
Andrea Amador
Esther Clara Braun
Lourdes Kleykens
Manuel Stacey
Matthias Weinmann
Carolina Bartumeu
Nico Cobo

Contrabaixos

Joaquín Arrabal, solista
João Seara, solista
Cristian Sandu, ajuda de solista
Sávio De La Corte
Javier Serrano
Rui Pedro Guimaraes
Adrián Rescalvo
Jose Antonio Jiménez

Flautes

Albert Mora, solista
Nieves Aliaño
Marta Santamaria
Sandra Luisa Batista, solista piccolo

Oboès

Barbara Stegemann, solista

Enric Pellicer

Raúl Pérez

Emili Pascual, solista corn anglès

Clarinets

Miquel Ramos, solista

Dolors Payá

Cristina Martín

Giulio Piazzoli, solista clarinet baix

Fagots

Guillermo Salcedo, solista

María José Rielo

Juan Pedro Fuentes

Francesc Benítez, solista contrafagot

Trompes

Ionut Pogdoreanu, solista

Carles Chordà S., solista

Pablo Cadenas

Carles Chordà E.

Jorge Vilalta

Paula Criado

Marc Garcia

Jorge Navarro

Trompetes

Josep Anton Casado, solista

Francesc Colomina

David Alcaraz

Trombons

Jordi Berbegal, solista

Jose Andrés Mir

Luis Bellver, solista trombó baix

Juan Luis Bori

Juan González, solista trompeta baixa

Tuba

José Miguel Bernabeu, solista

Timpani

Manuel Martínez, solista

Percussió

Enric Albiol, solista

Pere Cornudella

Alba Rodríguez

Arpa

Tiziana Tagliani, solista

Mayte Pardo

Textos

Die Meistersinger von Nürnberg

“Wie duftet doch der Flieder”

Els mestres cantaires de Nuremberg

"La fragància del saüc"

Wie duftet doch der Flieder so mild, so stark und voll!
Mir löst es weich die Glieder, will dass ich was sagen soll.
Was gilt's, was ich dir sagen kann?
Bin gar ein arm ein fältig Mann!
La fragància del saüc tan suau, tan intensa i plena!
Em relaxa els membres, vol que digui alguna cosa.
De què serveix, allò que et pugui dir?
Només soc un home pobre i senzill!

Soll mir die Arbeit nicht schmecken,
gäb'st Freund, lieber mich frei,
tät' besser, das Leder zu strecken,
und liess' alle poeterei!
Si la feina no m'agrada,
potser, amic meu, vulguis alliberar-me'n,
m'aniria millor si treballés el cuir,
i deixés de fer poesia!

Und doch. s' will halt nicht gehn,
ich fühl's, und kann's nicht versteh'n
jann's nicht behalten, doch auch nicht vergessen:
und fass ich es ganz, kann ich's nicht messen!
I tanmateix, no puc deixar-ho,
ho sento dins meu, i no puc entendre-ho
no puc tenir-ho, però tampoc oblidar-ho:
I si ho agafo sencer, no puc mesurar-ho!

Doch wie wollt' ich auch fassen,
was unermesslich mir schien
Kein'Regel wollte a passen,
und war doch kein Fehler drin.
Però com podia voler agafar
allò que em semblava inabastable.
No semblava ajustar-se a cap norma,
i en canvi no tenia cap defecte.

Es klang so alt, und war doch so neu,
wie Vogelsang im süßen Mai!
Wer ihn hört, und wahnbetört sänge dem Vogel nach,
dem brächt's Spott und Schmach:

Lenzes Gebot, die süsse Not,
die legten's ihm in die Brust:
nun sang er, wie er musst; und wie er musst, so konnt' er's
das merkt' ich ganz besonders.

*Sonava tan antic, i tanmateix era tan nou,
com el cant dels ocells en el dolç mes de maig!
Qui l'escoltés i, empès per un deliri,
el volgués imitar cantant,
només rebria burles i deshonra:*

*La imposició de la primavera,
la dolça necessitat, li van posar al pit:
va cantar com havia de cantar;
i com havia de cantar és com ho va fer,
d'això me'n vaig adonar.*

Dem Vogel, der eut' sang,
dem war der Schnabel hold gewachsen;
macht' er den Meistern bang' gar wohl gefiel er doch Hans Sachsen!
*L'ocell que ha cantat avui
tenia el bec ben format;
ha inquietat els Mestres,
però a en Hans Sachsen li ha agradat!*

Die Walküre

“Leb' wohl, du kühnes, herrliches Kind”

La valquíria

"Adeu, audaç i meravellosa filla"

Leb' wohl, du kühnes, herrliches Kind!
Du meines Herzens heiligster Stolz!
Leb' wohl! leb' wohl! leb' wohl!
Muss ich dich meiden,
und darf nicht minnig mein Gruss dich mehr grüssen
sollst du nun nicht mehr neben mir reiten,
noch Met beim Mahl mir reichen
muss ich verlieren dich, die ich liebe,
du lachende Lust meines Auges:
Adeu, audaç i meravellosa filla!
Tu, del meu cor el més sagrat orgull!
Adeu! Adeu! Adeu!
Si he d'evitar-te,
i ja no et puc tornar a saludar amb amor,
si mai més has de cavalcar al meu costat,
ni servir-me aigües a taula,
si haig de perdre't a tu, a qui estimo,
dolça nineta dels meus ulls:

ein bräutliches Feuer soll dir nun brennen,
wie nie einer Braut es gebrannt!
Flammende Glut umglühe den Fels;
mit zehrenden Schrekken scheuch' es den Zagen;
der Feige fliehe Brünnhilde's Fels!
Denn Einer nur freie die Braut,
der freier als ich der Gott!
que cremi per a tu un foc nupcial,
com mai ha cremat per cap altra núvia!
Brases ardents envoltaran la roca;
amb un horror devorador
foragitaran els dèbils;
que els covards fugin de la roca de Brünnhilde!
Que només un pretengui aquesta núvia,
un que sigui més lliure que jo, el Déu!

Der Augen leuchten des Paar,
das oft ich lächelnd gekos't wenn Kampfeslust ein Kuss dir lohnte,
wenn kindisch lallend der Helden Lob von holden Lippen dir floss:
dieser Augen strahlendes Paar,
das oft im Sturm mir gegläntzt,
wenn Hoffnungs Sehnen das Herz mir sengte,
nach Weltenwonnen mein Wunsch werlangte,
aus Wild webendem Bangen:
Aquests ulls lluminosos
que sovint he acarolat amb un somriure,
quan l'ansia de lluita t'ha valgut un petó,
quan un infantil elogi als herois
fluïa dels teus dolços llavis:
aquests dos ulls radiants,
que sovint resplendien en la tempesta,
quan l'ansia d'esperança em cremava el cor,
quan els meus desitjos anhelaven els plaers terrenals,
i un temor em sacsejava suaument:

zum letzten Mal letz' es mich heut'
mit des Lebewohles letztem Kuss!
Dem glücl icher'n Manne glänze sein Stern:
dem unseligen we'gen muss es scheidend sich schliessen.

Denn so kehrt der Gott sich dir ab,
so küsst er die Gott heit von dir!
*Per últim cop deixa que avui
em concedeixin el plaer de l'últim petó!
Per a l'home afortunat
brilla la seva estrella:
per al dissortat immortal
la seva s'ha d'apagar.*

*Així s'allunya el Déu del teu costat,
així et treu la divinitat amb un petó!*

Loge, hör'! lausche hieher!
Wie zuerst ich dich fand, als feurige Glut,
wie dann einst du mir schwandest,
als schweifende Lohe;
wie ich dich band,
bann' ich dich heut'!
Herauf, wabernde Lohe, umlod're ir feurig den Fels!
Loge! Loge! hieher!
Wer meines Speeres Spitze fürchtet,
durch shcreite das Feuer nie!
*Loge, escolta! Escolta'm bé!
Tal com et vaig trobar per primer cop,
una brasa impetuosa,
un cop et vas allunyar de mi,
com una flamarada errant;
tal com aleshores em vaig unir a tu,
avui et conjuro!
Amunt, flama oscil·lant,
envolta de foc la roca!
Loge! Loge! Vine aquí!
Qui tingui por de la punta de la meva llança,
que mai travessi el foc!*

També et pot interessar...

Estiu al Palau - Festival Bachcelona

Dilluns, 24.07.23 - 20 h

Petit Palau

Le Concert de l'Hostel Dieu

Stefan Plewniak, violí solista

Franck-Emmanuel Comte, director

A. Vivaldi: *Concert per a dos violins i violoncel, RV 578a*

J. S. Bach: *Concert per a violí en re menor, BWV 1052R*

S. Reich: *Electric Counterpoint, III*

CH. Graupner: *The Overture, GWV 445, Le désir*

CH. Avison: *Concerto grosso OP. 6 núm.s 3 i 5*

A. Vivakdi: *Concert núm. 10 per a quatre violins, RV 480*

K. A. Rasmussen: *The Four Seasons, after Antonio Vivaldi, III*

Preu: 25 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – Jordi Gual i Solé – Maria José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

